

Arrest

nr. 317 707 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. MASSIN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Russische origine afkomstig uit Kaliningrad. Op 26/03/2022 nam u deel aan een protestactie tegen de oorlog in Oekraïne en tegen Poetin. U werd samen met 10 andere betogers aangehouden door de politie. U kreeg een boete en mocht de volgende dag beschikken. Op 07/04/2022 werd u opnieuw opgepakt door de politie. Ze zeiden dat u verantwoordelijk was voor de protestactie en dat er een gerechtelijk onderzoek tegen u was opgestart. U diende een document te ondertekenen dat u de stad niet meer mocht verlaten. Men ging u nog oproepen voor verdere bevraging. Na uw vrijlating dook u onder. Op 13/04/2022 kreeg u een hartinfarct en diende u een operatie te ondergaan in het hospitaal. In juni 2022 diende u nog een operatie te ondergaan. Via een bevriende politiemann vernam u dat u een gevangenisstraf zou krijgen. U ontvluchtte uw land van herkomst en kwam naar België waar u op 01/08/2022 uw verzoek om internationale bescherming indiende. Uw neef S. I. (...) (O.V. (...)) had hier reeds

eerder een verzoek ingediend. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: uw rijbewijs, een convocatie dat u zich op 06/10/2022 diende aan te bieden op het militair commissariaat van Kaliningrad voor mobilisatie, een PV dd. 26/03/2022, uw rijbewijs en medische documenten. Uw schoonzoon L. S. (...) (O.V. (...)) kwam later naar België en diende er eveneens een verzoek in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de beschikbare objectieve informatie (zie The Russian Federation – Political dissent and opposition beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/russian-federation-political-dissent-andopposition>, EUAA COI Query - Major developments in the Russian Federation in relation to political opposition and military service beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2023_02 EUAA COI Query Response update Russia major developments in relation to political opposition and](https://open.overheid.nl/documenten/ronl-507beef9f0d7968aeee1312e909f2db31016f14a/pdf) en Algemeen ambtsbericht Russische Federatie beschikbaar op <https://open.overheid.nl/documenten/ronl-507beef9f0d7968aeee1312e909f2db31016f14a/pdf>) blijkt dat het Russische politieke bestel repressief van aard is en de ruimte voor oppositie en de expressie van kritische geluiden beperkt. Sinds de aanvang van de speciale militaire operatie in Oekraïne in februari 2022 werden de vrijheid van meningsuiting en vrijheid van vereniging en vergadering nog verder ingeperkt om kritiek op de oorlog terug te dringen. Hiertoe werd niet enkel gebruik gemaakt van reeds bestaande wetgeving, zoals de anti-extremismewetgeving, de Wet op buitenlandse agenten en de Wet op ongewenste organisaties, maar werd tevens nieuwe wetgeving ingevoerd, waaronder wetgeving die het in diskrediet brengen van het Russische leger en staatsinstellingen strafbaar stelt. Desalniettemin geeft niet elke kritische uitslating aanleiding tot vervolging door de Russische autoriteiten. In hoeverre (vermeende) politieke opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun (vermeende) politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. Hierbij dient onder meer rekening gehouden te worden met het profiel van de verzoeker, de aard, frequentie en draagwijdte van de activiteiten van de verzoeker, eventuele eerdere problemen met de Russische autoriteiten en eventuele risico verhogende factoren.

U slaagde er niet in aan te tonen dat er in uw concrete geval bij terugkeer naar de Russische Federatie sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 9-13) dat u veel familieleden heeft in de door Rusland bezette gebieden in Oekraïne. Het zijn etnische Russen die heel negatief staan t.a.v. Poetin. Vanaf het begin van de oorlog bent u tegen Poetin. Daarom nam u op 26/03/2022 deel aan een protestactie in Kaliningrad, jullie hielden plakkaats omhoog met de tekst "Poetin moet weg" en "de oorlog moet stoppen". Ook op uw werk en bij vrienden, o.a. Oekraïners die verbleven in Kaliningrad, uitte u kritiek op Poetin. U sprak er ook over met uw zoon en dochter, en ook zij zijn tegen de oorlog. U heeft geen familieleden of vrienden die voor de oorlog in Oekraïne zijn en die pro-Poetin zijn, u heeft enkel contact met diegenen die er ook tegen zijn. Sinds zo'n vijf jaar nadat Poetin aan de macht kwam, bent u tegen hem. U bent ook tegen de Wit-Russische president Lukashenko. Verder stelt u dat u niet actief bent op sociale media, u heeft nooit een foto of een artikel op sociale media geplaatst noch heeft u zoiets dergelijks gelikt. Vroeger, i.e. tot u Rusland verliet, was u actief op Odnoklassniki en had u er contact met vrienden met wie u uw legerdienst had gedaan. U praat nu nog enkel via de telefoon met uw vrienden.

Cedoca, de researchdienst van het CGVS, heeft een onderzoek gedaan naar uw sociale mediaprofielen en uw netwerk waarop verschillende aanwijzingen werden gevonden die erop wijzen dat u het huidige Russische regime steunt.

Ten eerste liket u op OK posts met antinaziretoriek en filmpjes met president Poetin. Die likes dateren echter uit de zomer van 2021, dus voor de Russische inval in Oekraïne op 24 februari 2022. U volgt daarnaast op Instagram de pagina "Russkii News" met de username "putin leader". In de bio van de pagina staat "Fan Page Vladimir Putin". Voorts liket u op OK een post van 30 september 2022 met de tekst: "Pray for Russian Warriors!".

Verder liket u een post van 19 december 2022 over een Russische korporaal die "bijstand verstrekke aan gewonde paratroopers" en "een jongen redde die onder vuur van nationalisten kwam". De vrouw op de foto draagt een uniform met een Russische vlag.

Daarnaast liket u een OK-post van 9 januari 2023 met de tekst: "onze man, een soldaat, gewond aan het hoofd, verloor zijn geheugen" en de vraag het bericht te verspreiden om hem te helpen. Het zou gaan om een Russische soldaat, maar het is fake news.

Voorts liket u op OK een foto, geplaatst op 23 februari 2023, van een vrouw met een kader van de Russische vlag en de tekst: "Verdedig het vaderland!". U liket ook een foto van de Wit-Russische president Lukashenko,

gepost op 17 oktober 2022. Verder liket u een video met Igor Konashenkov, woordvoerder van het Russische Ministerie van Defensie. De video werd gepost op 8 december 2022.

Ten slotte liket u een foto van een persoon in legeruniform met machinegeweer en met de letter "Z" op zijn uniform. De foto werd gepost op 25 juli 2023.

Ook in uw netwerk op sociale mediakanalen zitten enkele personen die duidelijk het huidige Russische regime steunen.

Uw dochter, I. L. (...), deelde op 5 oktober 2022 een petitie op VK die oproept om het geld dat voorzien was om kerstversiering aan te brengen in Kaliningrad te gebruiken om uniformen voor Russische soldaten te kopen. Daarnaast volgt zij "Directe lijn met Vladimir Poetin op VK.

U bent ook bevriend met A. S. (...) op een actief profiel op OK. Hij heeft een profielfoto van een persoon met Russische vlaggen op zijn gezicht met als achtergrond een Russische vlag. U werd op 17 november 2022 bevriend met M. S. (...) op OK, die heeft een profielfoto van twee vuisten in de kleuren van de Russische vlag. Hij liket pro-Russische content op OK. Op 14 april 2023 likete hij een post die oproept om een huurling van de Oekraïense "Pravy Sektor" op te sporen en te doden.

Voorts is er een OK-profiel van u met maar één subscriber: V. D. (...), zij liket een pro-Russische post op OK. Hieruit blijkt aldus dat u helemaal niet anti-Poetin bent noch tegen de oorlog in Oekraïne bent, wel integendeel. Bijgevolg is het helemaal niet geloofwaardig dat u op 26/03/2022 deelnam aan een protestactie tegen de oorlog in Oekraïne en tegen Poetin, dat u toen werd aangehouden door de politie en een boete kreeg. Evenmin is het geloofwaardig dat u op 07/04/2022 opnieuw werd opgepakt door de politie, dat men u verantwoordelijk achtte voor de protestactie en een gerechtelijk onderzoek tegen u was opgestart, en dat u een uitreisverbod voor Kaliningrad kreeg.

Bij confrontatie (CGVS p. 14) ontkent u dat u actief bent op sociale media en pro-Poetin en de oorlog in Oekraïne bent, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met de hierboven aangehaalde informatie.

Wat uw uitreisverbod betreft blijkt ook uit de informatie voorhanden op het CGVS, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, dat een dergelijk verbod wordt opgelegd bij schriftelijke beschikking met vermelding van de redenen en duur van het uitreisverbod, en de adresgegevens van het veiligheidsorgaan. Aangezien u geen dergelijk document kan voorleggen, terwijl dit redelijkerwijze mag verwacht worden, wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen hieromtrent reeds ondermijnd.

Dit vindt verder bevestiging in de vaststelling dat u onaannemelijke verklaringen aflegt wat betreft uw vliegtuigreis van Kaliningrad naar Istanbul. U stelt immers (CGVS p. 8-9, 13-14) dat u toen aan de douane 20.000 roebel smeergeld diende te betalen en iemand diende te kennen om de controle te passeren. Een visum voor Turkije was niet nodig, een internationaal paspoort was het enige dat u nodig had. Gevraagd wie u er kende, stelt u een kennis van een kennis. Gevraagd wie die kennis was, stelt u dit niet te weten, hetgeen uiteraard absurd is.

Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt ook dat men bij verdenking, vervolging of veroordeling voor een misdrijf of indien een straf nog moet worden uitgediend, en bij overtreding van een rechterlijke uitspraak, dat deze personen een uitreisverbod opgelet krijgen én waarbij hun paspoort automatisch wordt ingetrokken door de daartoe bevoegde instanties. De vaststelling dat u nog in het bezit was van uw paspoort, terwijl indien er een uitreisverbod tegen u was uitgevaardigd dit onmogelijk is, ondermijnt verder op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt verder dat een Russisch staatsburger voor een dergelijke reis naar Turkije weldegelijk een visum voor dit land dient te bezitten en u aldus blijft leugens uiten.

U stelt ook (CGVS p. 14) dat u toen reisde met uw paspoort dat u reeds lang in uw bezit had en waarmee u eerder reisde naar Polen. Uit de informatie voorhanden in uw administratief dossier (zie de Poolse visa met geldigheidsduur van 05/09/2017 tot 04/12/2017 en van 26/03/2018 tot 25/03/2019), blijkt dat het inderdaad plausibel is dat u met een paspoort heeft gereisd naar Polen. Uit deze informatie blijkt echter ook dat dit paspoort geldig was tot 14/02/2022 en het aldus onmogelijk is dat u op 26/08/2022 met dit paspoort Rusland heeft verlaten. Bij confrontatie blijft u erbij dat het paspoort geldig was maar dat u geen visum had, hetgeen niet kan worden weerhouden. Wederom dient vastgesteld te worden dat u bedrieglijke verklaringen aflegt over uw reisdocumenten, wat uw verklaringen over de moeilijkheden bij uw uitreis omwille van problemen met de Russische autoriteiten omwille van beweerdde politieke activiteiten ondermijnt.

Wat betreft uw oproeping in het kader van een mobilisatie, blijkt uit de informatie voorhanden op het CGVS dat op 20 september 2022 president Poetin, voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog, een gedeeltelijke mobilisatie afkondigde in de Russische Federatie. Hierdoor kon vanaf 21 september 2022 iedereen die op dat moment opgenomen was op de zapas, de lijst van militaire reservisten, opgeroepen worden. In de eerste plaats gold dit voor personen die reeds gediend hadden in het leger en over een specifieke militaire vaardigheid beschikten. Personen die tijdens de mobilisatie opgeroepen werden, kregen het statuut van contractsoldaat. De contracttermijn van de gemobiliseerde personen loopt totdat president Poetin de gedeeltelijke mobilisatie van september 2022 officieel beëindigt.

Op 28 oktober 2023 verklaarde de toenmalige Russische minister van Defensie, Shoygu, dat de mobilisatie voltooid was en dat hierbij 300.000 personen opgeroepen waren. Poetin bevestigde kort daarna dat de mobilisatie voltooid was. Officieel werd de mobilisatieverordening van 20 september 2022 echter nog niet beëindigd. Volgens het Kremlin is er evenwel geen presidentieel decreet nodig om de mobilisatie officieel te beëindigen. Hoe dan ook blijkt uit de meest recente objectieve informatie (zie Russische Federatie -

Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_legerdienst_contractsoldaten_en_mobilisatie_20231023.pdf, dat er sinds begin november 2022 geen verplichte mobilisaties meer hebben plaatsgevonden. Midden augustus 2023 kwamen er uit verschillende regio's, waaronder Zabaykal en Krasnoya, wel opnieuw meldingen van personen die opgeroepen werden voor het plaatsen van een mobilisatie-instructie (mobilizatsionnoe predpisanie) in hun militaire boekje. Het betroffen in de eerste plaats officieren. Personen die een dergelijke mobilisatie-instructie hebben ontvangen, zijn wettelijk verplicht om zich spontaan te melden bij hun militair commissariaat van zodra een mobilisatie wordt afgekondigd.

Voorlopig zijn er echter geen concrete indicaties dat er een nieuwe mobilisatiecampagne op til is. De Russische autoriteiten proberen verliezen aan te vullen met contractsoldaten. Ze zetten maximaal in op het ronselen van contractsoldaten omdat ze een nieuwe mobilisatie zo lang mogelijk willen vermijden uit vrees voor de maatschappelijke reactie. In heel de Russische Federatie hebben afdelingen van Defensie en lokale overheden daarom grootschalige promotiecampagnes opgezet om personen te overtuigen een contract bij het Russische leger te tekenen, zowel door middel van reclamecampagnes op publieke plaatsen als via videoboodschappen op sociale media. Medewerkers van Defensie contacteren ook de HRM-afdelingen van grote bedrijven voor gegevens van mannen op rekruteerbare leeftijd zodat die persoonlijk gecontacteerd kunnen worden door militaire rekruteerders. Er is ook een verhoogde activiteit van militaire commissariaten om personen die opgenomen zijn in de reserve op te roepen voor verificatie van hun persoonsgegevens. Wanneer zij zich aanbieden bij het militaire commissariaat, probeert men hen vaak te overhalen om als contractsoldaat te tekenen. Bij het ronselen van contractsoldaten bij de gewone bevolking wordt echter niemand gedwongen om een contract te tekenen. Men kan gewoon weigeren het contract te tekenen en vertrekken. Een dergelijke weigering leidt niet tot opvolging door de ordediensten of een strafzaak.

Geen gehoor geven aan een oproeping voor mobilisatie is sinds juli 2023 strafbaar met een administratieve boete van 10.000 tot 30.000 roebel [1 euro = 1.000 roebel]. Voordien bedroeg de boete 500 tot 3.000 roebel. Aan personen die opgeroepen werden voor mobilisatie en zich, zonder geldige reden, niet binnen de twintig dagen na de oproepingsdatum aanboden bij het militair commissariaat kunnen sinds april 2023 daarnaast een aantal bijkomende beperkende maatregelen opgelegd worden, waaronder een verbod op het rijden met en de registratie van een voertuig, een verbod om zich te registreren als zelfstandig ondernemer, een verbod op de registratie van vastgoed en een verbod op het verkrijgen van kredieten of leningen.

Voor het ontduiken van mobilisatie is er actueel geen strafrechtelijke aansprakelijkheid voorzien in de Russische wetgeving. Dit werd nogmaals bevestigd door een beschikking van het Hooggerechtshof van 18 mei 2023. Volgens de meest recente objectieve informatie (zie Russische Federatie Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_legerdienst_contractsoldaten_en_mobilisatie_20231023.pdf.) worden personen die niet zijn ingegaan op een mobilisatieoproep ook in de praktijk niet strafrechtelijk vervolgd. Begin oktober 2022 werd in de oblast Penza een strafzaak opgestart tegen een persoon die niet opdaagde voor zijn mobilisatieoproeping. Op 7 oktober 2022 liet de lokale procuratuur het strafonderzoek echter stopzetten omdat er geen wettelijke grond voor was. Op 14 juli 2023 heeft de rayonrechtbank van Penza de betrokkene een compensatie van 20.000 roebel toegekend voor het onterecht openen van een rechtszaak tegen hem. Dit is tot op heden de enige strafzaak die geopend werd voor ontduiking van mobilisatie. Wel vinden er veroordelingen plaats voor het ongeoorloofd verlaten van de dienst, desertie en het niet opvolgen van bevelen van gemobiliseerde personen nadat ze effectief opgenomen zijn in het leger.

Aangezien illegale grensoverschrijding, bijvoorbeeld het gebruik van valse documenten of de overtreding van een uitreisverbod, in de Russische Federatie een wettelijke overtreding vormt, kunnen mensen die na een illegale uitreis terugkeren administratiefrechtelijk of strafrechtelijk worden vervolgd. Juridische actie tegen een dergelijke inbreuk is evenwel wettig en kan op zich geen aanleiding geven tot een internationale beschermingsstatus.

Gelet op bovenstaande informatie volstaat het louter aanhalen van een vrees voor mobilisatie of het feit dat u geen gevolg gaf aan een mobilisatieoproep niet om in uw hoofde een nood aan internationale bescherming te concluderen. U dient aan de hand van overredende verklaringen en/of bewijsvoerende stukken aan te tonen dat er in uw concrete geval sprake is van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar de Russische Federatie. U blijft hier echter in gebreke.

U verklaart (CGVS p. 3-5) dat u een beroepsmilitair was met als hoogst behaalde graad 'praporshchik' en dat u werd opgeroepen om zich op 06/10/2022 aan te bieden op het militair commissariaat in het kader van de mobilisatie. U bent geboren op 29/06/1961 en was dus op het moment dat u zich er diende aan te bieden 61 jaar. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt echter dat personen met uw graad en leeftijd niet meer binnen de mobilisatiecategorien vallen. Aangezien u de leeftijdsgrens overschrijdt is het aldus onmogelijk dat u nog zou worden opgeroepen in het kader van de mobilisatie.

Wat de convocatie betreft dat u zich op 06/10/2022 diende aan te bieden op het militair commissariaat van Kaliningrad voor mobilisatie, is het merkwaardig dat er geen datum op wordt vermeld wanneer dit document werd opgesteld, hetgeen toch weinig gebruikelijk is. Het is evenzo merkwaardig dat u zelfs niet bij benadering kan zeggen wanneer u vernam van deze convocatie. U stelt ook (CGVS p. 4) dat deze convocatie het origineel document is dat uw zoon u via kennissen heeft laten bezorgen in België. Er moet worden opgemerkt dat deze convocatie - zoals het hoort - een snijlijn bevat voor een strook die door de uitreikende agent dient

te worden ingevuld en waarop de ontvanger zijn handtekening dient te plaatsen, waarna deze strook wordt afgescheurd en teruggebracht naar het militair commissariaat als bewijs van de oproeping. Uit het document dat u voorlegt bevindt zich onder deze snijlijn echter een blanco veld en kan nergens worden vastgesteld dat van dit document een onderste strook werd afgescheurd. Gelet op deze zichtbare onregelmatigheden kan er bijgevolg ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van deze convocatie en wordt de bewijskracht ervan op ernstige wijze ondermijnd.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Het door u voorgelegde PV omtrent uw administratieve aanhouding op 26/03/2022 meldt dat u toen om 12h45 werd aangehouden en op 28/03/2021 om 12h45 werd vrijgelaten. Daar gelaten de markante fout in de jaartelling, dient te worden vastgesteld dat u volgens dit document 2 dagen werd vastgehouden, terwijl u stelde dat u de hele nacht werd aangehouden en de volgende dag mocht beschikken (DVZ Vragenlijst pt. 3.5; CGVS p. 4), i.e. dat u 1 dag werd vastgehouden. Deze vaststellingen maken dat ook hier ernstig kan worden getwijfeld aan de authenticiteit van dit PV waardoor de bewijskracht ervan wordt ondermijnd. De medische documenten bevatten informatie over de medische ingrepen die u heeft ondergaan, hetgeen niet wordt betwist.

Het verzoek van uw neef S. I. (...) (O.V. (...)) houdt geen verband met uw verzoek en zal op zijn eigen mérites worden beoordeeld.

Uw schoonzoon L. S. (...) (O.V. (...)) stelt problemen te hebben gekregen nadat u Rusland had verlaten maar weet niet waarom hij werd geïnterviewd (zie diens verzoek bij DVZ Vragenlijst pt. 3.5). Aangezien o.b.v. bovenstaande vaststellingen geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw relaas, zal ook het verzoek van uw schoonzoon op zijn eigen mérites worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “*de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/6, § 5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de “*algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van artikel 17 van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003 zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze voormeld artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het tweede middel onontvankelijk.

2.2.2. Inzake de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM en de verwijzing in het verzoekschrift naar artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.3. Waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoekende partij duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept zij zich niet op dienstige wijze op de schending van deze bepaling.

2.2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.5. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.6. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Bij terugkeer naar de Russische Federatie vreest verzoekende partij vervolgd te worden wegens haar deelname aan een protestactie tegen de oorlog in Oekraïne en tegen Poetin alsook wegens haar weigering in te gaan op een oproep tot mobilisatie (notities CGVS, p. 4-5).

2.2.8. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze gemotiveerd wordt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas. Meer bepaald wordt erop gewezen dat:

(A) uit een onderzoek van Cedoca, de researchdienst van het CGVS, naar haar sociale mediaprofielen en haar netwerk blijkt dat verzoekende partij helemaal niet anti-Poetin is noch tegen de oorlog in Oekraïne is, wel integendeel, waardoor het helemaal niet geloofwaardig is dat zij op 26 maart 2022 deelnam aan een protestactie tegen de oorlog in Oekraïne en tegen Poetin, dat zij toen werd aangehouden door de politie en een boete kreeg, dat zij op 7 april 2022 opnieuw werd opgepakt door de politie, dat men haar

verantwoordelijk achtte voor de protestactie en een gerechtelijk onderzoek tegen haar opstartte, en dat verzoekende partij een uitreisverbod voor Kaliningrad kreeg;

(B) de geloofwaardigheid van haar beweringen in dit verband verder ondermijnd wordt doordat (i) verzoekende partij ter staving van haar uitreisverbod geen schriftelijke beschikking voorlegt terwijl uit objectieve informatie nochtans blijkt dat een dergelijk verbod opgelegd wordt bij schriftelijke beschikking met vermelding van de redenen en duur van het uitreisverbod, en de adresgegevens van het veiligheidsorgaan, en (ii) zij onaannemelijke verklaringen aflegt wat betreft haar vliegtuigreis van Kaliningrad naar Istanbul en het feit dat zij nog in het bezit was van haar paspoort bovendien strijdig is met de objectieve informatie waaruit blijkt dat van personen die een uitreisverbod opgelegd krijgen het paspoort automatisch wordt ingetrokken;

(C) wat betreft de oproeping voor mobilisatie, (i) verzoekende partij niet kan volstaan met het louter aanhalen van een vrees voor mobilisatie of het feit dat zij geen gevolg gaf aan een mobilisatieoproep om een nood aan internationale bescherming aan te tonen, doch dient aan te tonen dat er in haar concrete geval sprake is van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar de Russische Federatie, (ii) uit objectieve informatie blijkt dat personen met haar graad en leeftijd niet meer binnen de mobilisatiecategorieën vallen en dat het aldus onmogelijk is dat verzoekende partij nog zou worden opgeroepen in het kader van de mobilisatie, (iii) aan de neergelegde convocatie geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend, nu (a) er geen datum op wordt vermeld wanneer dit document werd opgesteld, hetgeen weinig gebruikelijk is, (b) verzoekende partij zelfs niet bij benadering kan zeggen wanneer zij vernam van deze convocatie en (c) het tevens opmerkelijk is dat de bijgebrachte convocatie een snijlijn bevat voor een strook die door de uitreikende agent dient te worden ingevuld en waarop de ontvanger zijn handtekening dient te plaatsen, waarna deze strook wordt afgescheurd en teruggebracht naar het militair commissariaat als bewijs van de oproeping, maar er onder deze snijlijn zich echter een blanco veld bevindt en nergens kan worden vastgesteld dat van dit document een onderste strook werd afgescheurd;

(D) ook aan het voorgelegde PV omtrent haar administratieve aanhouding op 26 maart 2022 geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend, nu het document (i) een markante fout in de jaartelling bevat en (ii) voorts stelt dat verzoekende partij twee dagen werd vastgehouden, terwijl verzoekende partij blijkens haar eigen verklaringen slechts één dag werd vastgehouden; en,

(E) de overige bijgebrachte documenten geen ander licht werpen op deze bevindingen, nu deze louter betrekking hebben op elementen die niet worden betwist.

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten bijgebracht die deze vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Inzake de motivering in de bestreden beslissing dat uit haar sociale-mediaprofielen blijkt dat zij geenszins anti-Poetin is en tegen de oorlog in Oekraïne is, doch daarentegen het huidige Russische regime steunt, werpt verzoekende partij op dat zij nooit sociale media gebruikt en dat haar sociale-mediaprofielen gebruikt worden door haar kinderen. Deze uitleg kan evenwel allerminst ernstig worden genoemd, temeer nu verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud nog aangaf dat ook haar kinderen tegen de oorlog in Oekraïne zijn (notities CGVS, p. 11).

Wat betreft verder haar betoog dat aangezien zij als militair in de speciale eenheden heeft gewerkt het moeilijk zal zijn om aan haar militaire dienstplicht te ontkomen en men in haar geval niet akkoord zal gaan met een vervangende civiele dienst, onderstreept de Raad evenwel dat verzoekende partij werd opgeroepen in het kader van een mobilisatie en niet in het kader van de verplichte militaire dienstplicht (zie notities CGVS, p. 4-5). De verwijzing van verzoekende partij naar wetgeving en een nieuwsartikel aangaande de verplichte militaire dienst en de vervangende civiele dienst is *in casu* dan ook niet dienstig. Verzoekende partij blijft tot op heden in gebreke *in concreto* aan te tonen dat het feit dat zij geen gevolg gaf aan de mobilisatieoproep in haar hoofde aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten slotte werpt verzoekende partij nog op dat *“verwerende partij zich op geen enkele objectieve bron baseert om haar beweringen over de situatie van personen die functies in het leger hebben uitgeoefend in Rusland te bevestigen”*, doch de Raad wijst erop dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij zich in haar motivering omtrent de door verzoekende partij aangevoerde vrees voor mobilisatie wel degelijk steunt op objectieve informatie, met name de *“COI Focus”* betreffende *“Russische Federatie. Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie”* van 23 oktober 2023. In het bijzonder wordt er in de bestreden beslissing dienstig op gewezen dat uit deze informatie blijkt dat personen met de graad en leeftijd van verzoekende partij niet meer binnen de mobilisatiecategorieën vallen, waardoor het onmogelijk is dat verzoekende partij nog zou worden opgeroepen in het kader van de mobilisatie. Immers blijkt uit deze informatie dat de leeftijdsgrens tot wanneer *praporshchiki* – de graad van verzoekende partij (zie notities CGVS, p. 3) – kunnen worden opgeroepen tot 1 januari 2024 50 jaar betrof en sinds 1 januari 2024 55 jaar betreft (zie p. 19),

waardoor het geenszins plausibel is dat verzoekende partij als 60-plusser werd opgeroepen in het kader van een mobilisatie. Door verzoekende partij wordt niet het minste concrete element bijgebracht dat hierop een ander licht werpt. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan de door haar voorgehouden mobilisatie, laat staan dat zij zou aantonen dat er in haar hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade omdat zij niet zou zijn ingegaan op een oproep tot mobilisatie.

2.2.9. De verwijzing in het verzoekschrift naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin dienstig. Het geciteerde arrest betreft een individueel geval en heeft geen bindende precedentswaarde. Voorliggend verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden beoordeeld en verzoekende partij dient hierbij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij echter manifest in gebreke blijft.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.11. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.13. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in de Russische Federatie een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.14. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 18 januari 2024 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.15. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een

kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.16. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT